

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I é s S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség Kényes utca 175.
Kiadóhivatal
Selyem-utca 240. házszám.
Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.
Egyes számok kaphatók: a kiadóhivatalban és
Nyácsik S. utóda kereskedésében.

Milyen hátrányokat okoz az iskolában és az életben az itteni tót nyelvnek tannyelvül való használata?

Az ember legfőképp lelki tulajdonai által emelkedik az állatok fölé? Minél fejlettebb, tehát valaki lelkileg, annál valószínűbb ember. S kérdem: Valjon fejlődhetik-e az ember lelkileg beszéd nélkül? Nem. Mert leginkább beszéd által értjük meg mások gondolatait, vagy pedig közöljük saját gondolatainkat másokkal. S hogy vannak egyes jelek, melyek segítségével szó nélkül is képesek vagyunk másokkal valamit megértetni, az legkevésbé sem vonja kétségbe az előbbi állításnak igazságát. S bátran elmondhatjuk azt, hogy az ember beszéd nélkül soha sem fejlődhetett volna olyan lényé, mint a milyen lényt mai nap ezen fogalom alatt ember gondolunk. A beszéd tehát lélek fejlesztésének nélkülözhetetlen eszköze.

A beszédnek azon módját, mely

bizonyos alakzatok s szabályok megtartása mellett gyakoroltatik, nyelvnek mondjuk. Minthogy pedig a használt beszédalakzatok különfélék, a nyelv is sokféle. A beszéd tehát általános a nyelv pedig különleges fogalom. Vagy is az emberekről általában mondhatjuk azt, hogy van beszélő képességük, de ha egyes nemzetelekről szólunk azt mondjuk, hogy ilyen vagy olyan a nyelvük. De a különféle nyelvek mellett önmagától előáll azon kérdés valjon minden nyelv, mint a lélekfejlődésnek, eszköze a tanításnál egyenlő értékkel bír-e? Vagy is a tanításnál ha egy bizonyos nyelvet, használok, ugyanazon eredményt érek-e, mintha ugyanakkor egy más nyelvet használtam volna?

Ennek igazságát kétségbe vonom. Mert ismeretes dolog, hogy van könnyebb, van nehezebb, van szegény, van gazdag, van hiányos, van fejletlen vagy miveletlen, van mivelte és mindenféle jelzővel jelzett nyelv. E jelzők, pedig az egyes nyelvekre vo-

natkozó ítéletek. És ha azoknak hirtelt adunk, láthatjuk, hogy nagy különbségek lehetnek az egyes nyelvek között.

De hát melyik a jó nyelv? Erre nem könnyű felelni; mert van jó, jobb és minden bizonyal a sok közül, legjobb nyelv is. Legjobb nyelvnek pedig azt mondhatjuk, a melyen az embert lelkileg legmagasabbra lehet fejleszteni.

Bizonyos dolgokban az emberek a jónak fogalmát eléggé ismerik. Szerencsének tartja a szabó, ha jó ollóval szabhat, jónak mondja a szántóvető azon eszközöket, melyekkel munkáját czélszerűen végezheti. Tudja a vadász milyen a jó fegyver s a gépész, melyik a jó gép. De hát mi a rossz? Az, ami a czélnak nem felel meg. Csizmát vegyek talp nélkül, szabadulok-e a hidegtől, vagy a tüvisgöngy szurásától? Ruhát vegyek a mely szorit, fegyvert a mely nem jól hord; ekét a mely nem jól szánt, czélhoz érek-e? Hát a lélek működésénél hiányos eszközzel hová lehet jutni?

T Á R C Z A.

A vándorlegény.

(Folytatás.)

— Hát maga is árva?

— Az vagyok. Atyámat ki szintén szabó volt a múlt év őszén temettük el. Rosszul ment szegénynek a mestersége, eladósodott s ez törte őt meg annyira, hogy súlyos betegségbe esett. Szegény anyámat nem akartam magára hagyni, de ő nem tágitott, azt mondta, nem engedi, hogy a vándorlást meg ne próbáljam, szükséges ez annak a ki képzett iparos akar lenni. Sokáig ellenkeztem vele, de nem lehetett vele bironom. Nőde gondoskodom róla. Keresményeimből mindig küldözgetek neki haza s ha majd vándorutamról hazatérek, tudom hogy nem válnak el többé egymástól soha.

Nagyon szeretem az anyámat. Nincs olyan pillanat, hogy rá ne gondolnék s úgy fáj a szívem sorsa miatt.

A leány részvevő pillantást vetett a legényre.

Sokat beszélgettek még össze-vissza

ezután s mindjobban kezdtek érdeklődni egymás életviszonyai iránt.

Elröppenvén az idő a legény egyszerre szemlesütve és elkomorodva így szólt:

— De már kissé sokáig is pihentem, még messze van ide Majsa s estéig oda akarok érn.

Szeretett volna még maradni, keserű érzés szállt szívébe, midőn batyuját föl emelte, hogy távozzék.

Felszedte holmiját és a leány felé ment hogy kezet nyújtson neki s elköszönjön.

De a mint fele lépett, a leány szemében egy könnyet pillantott meg.

Ez a köny visszariasztotta, Valami édes sejtelemtől eltelve lebecsájtja kinyújtott kezét és mélyen a szemébe nézett a leánynak.

A szemek beszéltek.

Mit beszéltek, miről beszéltek, ki tudná azt leírni!

Elég az hozzá, hogy a legény egyszerre csak szépen letette batyuját s így szólt:

— Messze távozom innét, lehet, hogy sohse látom többé. Nem tudom, hogy he-

lyesen cselekszem-e, de nem bírok még távozni. Oh engedje meg, hogy még egy kicsit itt maradjak. Ha elgondolom, hogy soha többé nem látom önt, úgy elszorul a szívem. Miért nem, nem tudom, de úgy érzem, hogy önt nem szabad mégitt hagynom, valami ismeretlen hatalom folyton azt sugja fülemben ne még, ne még! Oh kérem, könyörgöm ne ismerjen félre. Vándor ember vagyok, ön előtt ismeretlen idegen, de higgye el becsületes ember vagyok.

Nem tudok innen addig távozni még legalább azt az egyet meg nem mondom, hogy... szeretem... s hogy...

Nem tudott tovább beszélni. Könyes szemekkel tekintett a leányra, aki szintén nem bírta könnyeit visszatartani.

— Igérje meg, hogy nem fog elfelejteni — s vándorutjában gondolni fog reám!
— Igérem, hogy nem feledem el, soha amíg élek!

Gyengéden átölelte a fiatal leánykát a legény s egy csókot lopott ajkáról.

— Nem, nem feledem el soha! folytatá a legény s ha elis kell most valunk igérem hogy rövid idő múlva fekeresem. De ne vonja el magát, hisz az nem bűn igazán szeretni.

Nem messze. Legfeljebb oda, hová tört szekérral vagy lyukas hajóval s e kettő közül bár melyiken utazni bajos.

Valaki ezek hallatára talán azt fogja hinni, hogy én az olvasót valami pocsolyába vagy épen a nagy tenger közepébe akarom vinni. Oh nem! Czelóm ez alkalommal csupán csupán kimutatni azt:

Milyen hátrányokat okoz az iskolában és az életben az itteni tót nyelvnek tanyelvül való használata. E kérdésre az alábbi pontokban akarok felelni

1-ször. Az iskolában azon hátrányt okozza, hogy a lelki fejlesztést nehezzé teszi, mint minden hiányos miveletlen nyelv. Mert hiányos nyelven a legügyesebb tanító sem képes tanítványával oly fogalmakat megértetni, mely fogalmakra azon nyelvben kifejezés nincs, vagy ha van tökéletlen. Sok példát hozhatnék fel erre kivált a számtan, földrajz és természettanból, de nem teszem, mert többen is eléggé ismerjük azokat s akik ilyeneket nem ismerik úgy sem értenék a felhozottakat. Minthogy pedig a mi tót nyelvünk hiányossága mellett még műveletlen is, így ez idő szerint nincs remény, hogy a hiányok egy hamar pótoltsanak. S itt röviden czélszerűnek tartom elmondani azt, mely nyelvet mondjuk miveletlennek. Azt és olyat, melynek fejlesztésével senki sem gondol, melyet senki

sem javít. mely ellenőrzés s fejlesztés nélkül a nyelv is kopik, romlik, mint bármely látható eszköz. Olyan az mint az elhanyagolt kert, vagy parlagon hagyott föld, használják, de nem áldoznak rá semmit. Olyan mint az elhagyott gyümölcsfa, melynek gyümölcsére várnak, de földjét nem kapálják meg s száraz galyait nem nyesegetik. Nem-e ilyen a mi alföldi tót nyelvünk is? Egykor viruló fának hajtása ez, de elszakadván az anyatörzstől, nem ápolgatott, az anyafának jó tulajdonait pedig lassanként elvesztette. Sajnos, hogy kénytelenek vagyunk rá mondani, hogy: miveletlen! Mert nem gondolja senki sem, hogy azt az anyafát ott távolban valahol ha miveletlen is, hogy az által a belőle származott itteni kis csamete is fejlődik s fejlődni fog. Oh nem! Mert ez a nyelv többé nem ama nyelv. Ez mint feljebb mondtam, egy elszigetelt, magától utjára indult, s magára hagyott árva nyelv. Láthatjuk a lesolyt tizedekről, hogy napról napra jobban elfajzik s várható — hogy idővel elcsenevész.

Bocsánat e kitérésért, melyel csak azt vagyok bátor még megjegyezni, hogy az itteni állapotoknak nem mi tanítók vagyunk okai. Hisz előttünk is voltak tanítók s már azok sem voltak képesek ezen bekövetkezett állapotnak elejét venni. Ez a sorsnak műve. S hogy valjon a sors jót tesz e vagy rosszat annak albirálása nem hozzám tartozik s azt tenni nincsen szándékom; Sőt abba sem bocsát-

kozom, hogy milyen létjogosultsága van az itteni tót nyelvnek; de azt mint miveletési eszközt tanyelvül használni alkalmatlannak nyilvánítom. Mert.

2-szor hátrányt okoz mint tanyelv az iskolában, az által is, hogy a tanítványt lehetetlen vele megismertetni, mint a mennyit ez idő szerint a törvény a népiskolától e tárgyban kíván. Ismeretes dolog, hogy bármilyen nyelvű gyermek alig egy pár száz szóhoz az iskolába. De ha már keveset hoz, kívánatos, hogy legalább az a kevés jó legyen, hogy azt kiindulási alapul lehessen használni. S tovább fejleszteni hátrányos tehát nálunk az, midőn a tanítványnak otthonról hozott legegyszerűbb szavait javítgatni kell. Ne mondd: to je chleba, de tenchleb; ne mondd; do vode, de do vody; nem bosom, hanem bol som, vagy belsem stb. Igen, de már itt előfordul azon főkérdés hogyan vagy is mely nyelv szerint kell a növendékek nyelvét javítgatni. A felvidéki tót nyelv szerint e vagy az úgy nevezett biblikus nyelv szabályai szerint? Az előbbihez hasonlóság rokonsági fokozat szerint közelebb állunk, de vele azonosulni soha sem törekedtünk az utóbbival a rokonságon kívül használatban levő tankönyveink által vagyunk kapcsolatban, de azért ettől messze állunk. E dologban úgy vagyunk, mint a kocsira kapaszkodó gyermek, aki magától nem bír felkapaszkodni, a fenn ülők meg bizonyosok miatt föl nem vehetik azért ha to-

Édes ölekezés közt röppent el az idő s egyszerre csak azon vették észre magukat, hogy beesteledett.

Vállni kellett. De nincs nehezebb dolog, mit azoknak válni, akik szeretik egymást!

Tízszor is elindult a legény az ajtó fele, de mindannyiszor visszatért.

Egyszerre a mint így búcsúzgattak egymástól, zaj hallatszott kívülről s pár perc múlva egy kocsis állott meg az udvaron.

— Én édes Istenem, az anyám és a testvérem! Mit csináljunk már most!

— Ne félj édesem, igaz uton vagyunk nem félhetünk senkitől sem. Bíz rád a dolgot.

A leány anyja és testvére beléptek a szobába. Csudálkozva tekintettek a szabólegényre ki a szives köszönések után így szólt:

— Jó emberek. Szegény vándorló legény vagyok.

Betértem ide egy hús itálra és egy kis pihenésre, és most megyek tovább vándorutamra. Körülbelül egy hónapra ismét

erre fog vinni az utam s akkor lehet, hogy egy itálizre ismét betérek.

Ennyi volt amint a legény mondott. Az asszony és a fia csak biztatták, hogy jöjjön, de sőt okvetlen bejöjjön, ha erre viszi az utja, mert a szegény utas embernek ők mindig szívesen adnak pihenőt.

* * *

Egy hónap múlva, mikor a vándorlegény vissza jött a tanyára az asszony és a fia már mindent tudtak. Mariska elbeszélte az egész esetet nekik s annyi szépet beszélt össze-vissza a legényről, hogy alig várták már, hogy őt megismerhessék.

Mariska kint az udvaron volt épen midőn a vándorlegény megérkezett. Gyengéd ölelés után a leány megsugta a legénynek, hogy a többiek már tudnak mindent s örülnek ha őt boldognak látják.

No volt is itt öröm az nap este. A vándor megkérte a fiatal gazdát, hogy utazzon el vele az ő szülőfalujába, hogy közelebről megismerhesse őt és özvegy anyját.

* * *

S egy évre rá a két rokon lelket már a házasság rózsalánca kötötte össze.

Szarvasi.

A bosszú.

Tíz vármegyében sincs olyan archeologus, mint Lapincs Tamás, kinek a régészeti buvárkodás annyira véreben van, hogy mégcsak a mindennapi kenyérből is a három hetest szereti jobban, mint a frisset. Csak penészes ne legyen.

Mig a többi, hozzá hasonló aglegények mint fiatal gazdasszonyokon kapkodnak, addig ő azt is olyat tart, ki az 1848—49-iki szabadságharcban már Budavárát ostromolta, mint gyalogsági gyalka őrmester. A szabadságharc lezajlása után Lapincs Tamás fogta ostrom alá az őrmestert és szirtvárát egy szép, májusi, holdvilágos éjjelen, szerencsészen be is vette. Nem csuda, a támadás alattomos és iszonyú heves volt. Azóta — mind e mai napig — Lapincs Tamás a várparancsnok s bizonyos miszerint már majd csak a halál felszólítására teszi le a fegyvert. Más előtt nem kapitulál.

Addig is szorgalmasan gyűjtögeti az antik Istenek, császárok érezbe öntött alakjait, régi fegyvereket, ékszereket, pénzeket, stb. vásárol a hol s a menyért hoz -

vább akar kaladni, a saróglyát kezében tartva sáron, vizen, göringyeken keresztül kénytelen menni ki levén téve annak, hogy elfáradás esetén a kocsi-tól elmarad, vagy ha végkép kimerül leesik.

(Folyt. köv.)

H I R E K

— Regale ügy. Mult vasárnap (okt. 29-én) tartott regale közbirtokossági gyűlésben, italmérés kártalanítási pénz kiosztása körüli módozatokat védő ügyvéd fardozási és munkadíját megállítván, leszámítva az összes regale felmerülő költségeket a pénztár állapota tényleg aképtaláltatott, hogy az országos kármentesítésből járó 90 frton minden egyes regale jog után még 3 frt kiadható lenne, eképen minden egyes jog után 93 frt fog majdan az illető birtokosoknak kifizettetni. Ha elgondoljuk azt, hogy a birtokosok jogonként csak egy év előtt 72 frttal megelégedtek volna, s nem kellett volna a számos perekre költekezni, ugy bizonyval nagyobb összeg fordítottatott volna kulturális czélokra; holott így csupán a busásan előirányzott kiadási összegből fenmaradó összeg fog jótékony czélra a közbirtokosság által fordíthatni.

— A kereskedelemügyi minister az öcsüdi ipartestület ama távirati kérelmét, melyben a gyulai betegélyző pénztárt utasítani kéri, hogy az ipartestületi tagoknál alkalmazottaktól betegjárulékot ne követel-hessen, a vármegyéhez intézet leirata szerint, nem teljesíti.

— Italmérési engedély. Klein Ábrahám az 1238 számú háznál gyakorlandó italmérésre engedélyt nyert.

zajok juthat. A heraldika, numismatika kis-ujjában van, utazik országról országra, muzeumból muzeumba. lát, tanul, ad és vesz. üzi-hajtja a szenvedély, de meg inkább a pénzvágy.

Tekintélyes vagyona lehetővé tette, miszerint egy tollszárnyi nagyságu fadarabért, mely állítólag Krisztus Urunk keresztjéből való jelentékeny összeget adhatott. Akkorát, hogy egy kis philantropiával egy sereg árvát fel lehetett volna belőle ruházni. Pedig nem lehetetlen, miszerint az a kis fácska, még nem régen, valamelyik csizmadia alatt szolgált, széklábmínőségben... Hanem hát ez csak hypothesis pusztá gyanu, ámde a passió, meg az iluzió azt 1860 éves ereklyének szeretik — és akarják is — tartani — Miért ne? ... Bizonyítsa be valaki, hogy nem úgy van.

A régészet mellett Lapincs Tamás, még nem is olyan régen, egyike volt a városabeli állatvédők legbuzgóbbikának. No hiszen, ő előtte kinezta legyen valaki a lovát! Azonnal dutyiba tétette, vagy pénz-bírsággal sujtatta, ha csak rendőrt kapott a közelben. Bámulatos eréllyel védelmezett mindenféle állatot a bántalom, a brutali-

— Szubvenzió. Pesti Ihász Lajos szinigazgatónak államsegély iránti kérvényét a belügyminister figyelembe vettes 3150 forintot utalványozott ki részére.

— Megértette. Nem régiben egy élcelődni szerető gavallér állit be egy kereskedésbe. Kacsintva néz a kereskedőné szép szemeibe, s nyelvével nagyott csettent. »Mivel szolgálhatok? — kérdi a kereskedőné. — »Kérek egy háremet» feleli komolyan. Az éppen mézeshetelő friss menyecske fölig pirulva fordult el a vevőtől: de a 4 X-et vállain hordozó trafikos kisasszony megérti a tréfát, odaugrik és ad a gavallérnak 1 darab »szultánt» és 12 darab »hölgyet».

— A gyomai vásárok, a kereskedelmi minister engedélye folytán ezentul szombat és vasárnapokon tartatnak.

— A szarvas—mezőhegyesi vasut egyes állomásaihoz vezető utak és átjárók átvételére vonatkozó tárgyalások a napokban tartattak meg. A vasutvonal mindazonáltal nem adható át még a forgalomnak, miután a mezőhegyesi pályaháznál való csatlakozás tekintetében az arad—csanádi és a békés—csanádi vasutak igazgatósága közt nem jött létre megállapodás. Néhány nap mulva a megnyitás azonban megfog történni.

— A villanyvilágítás iránt, melyet Szenté kezdeményezett, az ország minden táján általános kezd lenni az érdeklődés. Ujabban Zilah város kereste meg Sima Ferenc országos képviselőt, hogy a villanyvilágítás iránt tájékozza magát.

— Esküvő. Polonyi Mihály karlózszai vasuti hivatalnok folyó hó 20-án vezeti ol-tárhoz a szarvasi izraelita imaházban Glásner Ármín helybeli orvos magas műveltségű szép és kedves leányát Glásner Irén kisasszonyt. Felhőtlen boldogságot kívánunk az ifju párnak!

— Uj és megszűnt iparok. Fazekas Lajosné baromfi kereskedésre Bohák Pál

(szentandrás) sertés kereskedésre iparigazolványt nyert. Opauszki Pál timár iparúról és Bobcsek Sámuel csizmadia iparúról lemondott.

— Tűz volt Szentándráson folyó hó 28-án mely alkalommal Szalai Gáspár istállója és takarmánya lett a lángok martaleka.

— Személyi hir. Práznovszky Ferencz járási szolgabíró, hat heti szabadságságideje eltelve hivatalát mult hó 31-én elfoglalta.

— Gabonakivitelünk. Hogy mennyi gabonát szállítanak el városunkból azt a következő statisztikai adatok tüntetik fel: Buzakivitel 58,006 mm. Árpa 36,516. zab 7,140. Tengeri 39,302 mm.

— B.-Szentandrás község képviselő-testülete holnap közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1. A községi szervezési szabályrendelet pótlása. 2. Keresztényi Gyula s társainak indítványa az ár-tézi kut mellett létesítendő sétakert iránt.

CSARNOK.

A fodrász- és borbélyműhelyek közegészségi szempontból.

(Folytatás és vége.)

A korongszerű kopaszodásról (alopecia areata) bebizonyult, hogy parazitás megbetegedés, a melyet bizonyos mikrobnak egyik egyénről a másikra való átvitele terjeszt. Így találta ezt Sehlen. Hasonlóképen úgy találta Thin Londonban, hogy ezen betegség egyes borbély-műhelyekből mintegy epidemikuson terjedt. Ilyen betegségek továbbá: a penész-gomba okozta tornyos szaklaseb (sycosis parasitaria), a nyíró penész (mycosis tonsurans, a kosz (favus).

Mi az oka, hogy ezen gombás betegségeket nagyrészt a borbély-műhelyek terjesztik?

Részben az eszközök nem felelnek meg, részint nagyon gyakoriak az ollóval vagy borotvával ejtett véletlen sértések, legfőbb oka pedig hogy a borbély-műhelyekben ha dezinfekció ismeretlen.

A változások, melyeket a borbély-műhelyeken eszközrendőknök tartok, következők volnának:

Fa-fésűket, szaru fésűket csont-fésűket borbélyműhelyekben használni még akkor sem tartom megfelelőnek, ha a fertőtlenítést általánosítanak, azon egyszerű oknál fogva, mert ezen eszközöket alaposan dezinficziálni nagy nehézségekbe ütközik vagy egyikét-másikat kellőleg dezinficziálni alig lehet. Továbbá könnyen el lehet nélkülük az ember, helyettesíthetők sima kaucuk-fésűkkel, a melyeknek fertőtlenítése semmi nehézségekbe nem ütközik. Ennél fogva én a borbély-műhelyekben csakis kaucuk fésűk használatát tartom megengedhetőnek.

Keféket alkalmazni a haj és szakál nyírására nem tartom czélszerűnek, mivel a kefék tisztítása és fertőtlenítése oly nehézkes és bajos, hogy gyorsan nem is tethető.

A borbély-műhelyek padlója mázolván és fényesítve legyen, hogy a lenyirt hajat könnyebben el lehessen távolítani, a padlót fertőtleníteni.

tás ellen. Aztán nem is annyira jószívű cselekedte ő ezt, mert hiszen a reá szoruló embertársaival sem szokott jól tenni, szívét a szerencsétlen könyei soha meg hatották, mint inkább uri divatból. Tagjává lett az állatvédő egyesületnek s uton-utfélen gáncoskodék, akkor is, mikor nem volt rá szükség. Ügybuzgálmáért teménytelen szidalmát, sőt egyszer verést is kapott. A mint ugyanis egy vidéki gyümölcsáros ember csökönös szamarát áprikolta, Lapincs arra menván, beleavatkozott a dologba, mire a felbőszült hegyközi ember kapta magát, a praeliminált fenytéket kétfelé osztván egyik felét a szamarának, másik felét pedig Lapincs Tamás fogadatlan prókátornak ostromnyelvvel ott helyben ki is szolgáltatta. A szamaras embert megbüntették de Lapincsnak azért csak mégis fájt a háta meg a válla köze.

— Kellott ez a tekintetes urnak mondá neki kesernyész iróniával a gazdasszonya, mikor az ütésektől megkékült hátát hidegvizes ruhával borogatta, — minek a vonatkozol holmi számarhistóriákba?

(Folyt. köv.)

Hogy a fodrász kezét mossa és fertőtlenítsen, mielőtt egyik fej nyírásától a másikhoz nyul, az magától értendődik.

Ezzel röviden vázoltam és megokoltam a borbély műhelyeken létesítendő változásokat. Hogy ez mily módon történjék azt hiszem, legegyszerűbben és legkönnyebben a borbélyokra szóló egészségügyi rendeletekkel volna kivihető, a melyeknek fogantatására minden esetre az arra hivatott közegnek kellene ügyelnie. Ez különben csak kezdetben okozna nehézségeket, úgy mint az minden ujítás kezdetén tapasztalható. Később utánjárás nélkül is eleget tesznek a rendeletnek. Hogy kezük, eszközeik és a padló fertőtlenítésére mit használjanak, annak ajánlatát az e tekintetben szakavatottabb egyénekre bízom csak azt bátorítok megjegyezni, hogy az alkalmazandó szer lehetőleg szagtalan, könnyen kezelhető és eszkozecikre is ártalmatlan legyen.

Vasuti menetrend a szarvas-mezőtúr szárnyvonalon.

Érkező-vonatok.

7416.	7412.	744.
reggel	délbe	este
8.33.	1.21.	5.44.

Induló-vonatok.

7415.	7411.	7413.
reggel	d. e.	d. u.
3.45.	9. 33.	155.

Felelős szerkesztő: **Mihálf József**

Főmunkatárs: **Epstein Miklós.**

Eladó ház.

Özv. **Mihálf Józsefné**

Kényes-utca 175-ik számú

háza

előnyös feltételek mellett

eladó.

81205

L. 893.

Árverési hirdetmény

Gyulai m. kir pénzügyigazgatóság.

Az 1892 évi XV. t. cz. végrehajtása iránti utasítás 39 és 41 88-aira való hivatkozással az alább nevezett külön bérleti tárgyat képező községek fogyasztási és italadóinak: valamint a Szesz italmérési adójának esetleg a kizárólagos szesz ital mérési jognak haszon bérlet útján leendő biztosítása céljából a gyulai m. kir pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében 1893. November 14-én árverés fogtartatni A bérlet köthető az az 1894 esetleg az 1895 évre is. Árverelni lehet községenként mind az öt adó nemre együttesen esetleg csak egyes adó nemekre is.

Folyó szám.	A község		Kinyomozott adó összeg mint kikiáltási ár és pedig												Az árverés ideje órája
	Neve	népessége	bor italadó		hús fogyaszt. adó		cukor fogy. adó		sör ital. adó		Szesz italm. adó		együtt mind az öt adó nem		
			frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	forint	kr.	
1.	K. Tarcsa Puszta	5396	1283	63	375	15	390	84	557	60	1923	05	4531	07	d. e. 9 órakor
2.	Földvár	2510	639	60	76	67	375	52	368	95	1049	79	2470	53	d. e. 10 órakor

A szesz italmérési adó beszedési jogára tett ajánlatok elsőbbséggel bírnak. A kizárólagos jog csak az 1892 XV. t. cz. 10 § b. pontjában írt esetben adatik át.

A kikiáltási ár 10%-ának megfelelő bánatpénzrel ellátott írásbeli zárt ajánlatok mindég az árverés napján reggel 8 óráig adhatók át a pénzügyigazgatóság főnökének.

Gyulán 1893. Október 28.

M. kir pénzügyigazgatóság.

Nyomatott Szarvason, Nagy M. könyvnyomdájában 1893.